

ASI JE TO DOST OMĀ ELĀ•...

PĀjtek, 03 kvĀten 2024

PanĀ- NovĀjkovĀ© se rozbila myĀ•ka a tak zavolala opravĀjĀ™e, kterĀ½ mĀ›l Ā•as hned na druhĀ½ den. To se vĀjak panĀ- NovĀjkovĀ© nehodilo, a tak, jelikoĀ¾ se jĀ- nechtĀ›lo odklĀjdat opravu praĀ•ky, ani mĀ›nit program, Ā™ekla opravĀjĀ™i po to "KIĀ-Ā•e budou pod rohoĀ¾kou, aĀ¾ opravĀ-te myĀ•ku, nechte mi Ā•et na stole. MĀ©ho psa se nemusĀ-te bĀjt, neublĀ-Ā¾ za Ā¾Ājdnou cenu nemluvte na papouĀjka." KdyĀ¾ opravĀjĀ™ druhĀ½ den pĀ™ijel, vĀje bylo, jak panĀ- Ā™eklaĀ•!

KIĀ-Ā•

pod rohoĀ¾kou, v bytĀ› sivĀ½, ale vcelku hodnĀ½ pes, kterĀ½ ho pĀ™i prĀjci pozoroval a nad stolem klec s ptĀjkem papouchem, neskuteĀ•nĀ½m parchantem! HĀjzel po chudĀjkovi opravĀjĀ™i oĀ™Ā-Ājky, nadĀjval mu a bez ustĀjnĀ- jej urĀjĀel nejhorĀjĀ-mi vĀ½razy.

Po nĀ›jakĀ© dobĀ› uĀ¾ to opravĀjĀ™ nevydrĀ¾el a syknul smĀ›rem ke kleci: "DrĀ¾ uĀ¾ zobĀjk, ty blbej opelichanej ptĀjku!"

PapouĀjek ztichl, kradmo se na opravĀjĀ™e podĀ-val a rĀjznĀ› zakrĀjkorál: "Azorrrre, trrrrhej!"

OpravĀjĀ™

televizĀ- si nemohl nevĀjmnout, jak je jedna jeho zĀjknice pĀ›vabnĀj. PokaĀ¾dĀ©, kdyĀ¾ veĀjla do obĀ½vĀjku, kde jĀ- prĀjvĀ› opravoval televizi, mohl na nĀ- oĀ•i nechat, jak si ji prohlĀ-Ā¾el. KdyĀ¾ dokonĀ•il svou prĀjci a dostal zaplacen, Ā¾ena mu Ā™Ā-kĀj: "VĀ-te, mĀ›la bych na vĀjs takovou, ehm, nezvyklou prosbu. Ale musĀ-te mi slĀ-bit, Ā¾e si to nechĀjte pro sebe." "OvĀjem, madam." "No, vĀ-te, tĀ›Ā¾ko se mi o tom mluvĀ-, vĀ-te, mĀ›j manĀ¾el je moc hodnĀ½ a milĀ½ muĀ¾, ale on mĀj jistou fyzickou vadu, vĀ-te, jistĀ½ nedostatek, no, vĀ-te, jĀj jsem Ā¾ena, ehm, vy jste mladĀ½, zdravĀ½ a silnĀ½ muĀ¾..." OpravĀjĀ™ ze sebe tĀ›Ā¾ce vykoktal: "Ano... ano..." "... a vĀ-te, chtĀ›la jsem to, hned jak jste veĀjel do dveĀ™Ā..." "Cokoliv!" "Fajn, mohl byste mi pomoct pĀ™estĀ›hovat ledniĀ•ku?"

"BoĀ¾e, jĀj jsem tak neĀjĀstnĀj!"

zvolala Eva v rajskĀ© zahradĀ›. "Co se dĀ›je, Evo?" zeptal se BĀ›h.

"VĀ-m, Ā¾e jsi stvoĀ™il mĀ› a tuhle krĀjtnou zahradu. Ale jsem sama - a uĀ¾ mĀ› nebavĀ- jĀ-st jablka." "DobrĀj, v tom pĀ™Ā-padĀ› ti stvoĀ™m samaĀ¾e",

odpovĀ›dĀ›l BĀ›h. "A co je to muĀ¾?" "To je chybujĀ-cĀ- bytost s

agresivnĀ-mi sklony, obrovskou jeĀjtnostĀ- a neschopnostĀ- poslouchat. Ale je

velkĀ½, rychlĀ½ a svalnatĀ½. Je vynikajĀ-cĀ- v boji, v kopĀjnĀ- do mĀ-Ā•e a v lovu zvĀ›Ā™e

- a nenĀ- ĀjpatnĀ½ v posteli." "To znĀ- skvĀ›le" zaradovala se Eva.

"MĀj ale jednu podmĀ-nku" upozornil ji BĀ›h. "MusĀ-Āj ho nechat, aĀ¾

si myslĀ-, Ā¾e jsem stvoĀ™il nejdĀ™Ā-v jeho."

PĀ™ijde Ā¾ena do trĀ›nice a vidĀ-, jak chlap

prodĀjvĀj ve sklenici komĀjra, s nĀjpisem "Za 250 KĀ• nahradĀ- chlapa".

PĀ™ijde za nĀ-m a ptĀj se ho: "Jak to funguje?" Chlap odpovĀ-:

"PĀ™ijdete domĀ›, vysvleĀ•ete se, poloĀ¾Ā-te se na postel, pustĀ-te komĀjra ze

sklenice, a uvidĀ-te." "Kdyby byl nĀ›jakej problĀ©m, klidnĀ› mi

zavolejte..." Ā¾ena tedy koupĀ- a udĀ›lĀj pĀ™esnĀ› to, co jĀ- Ā™ekl. KomĀjra si

sedne na zeĀ• a nic se nedĀ›je. Ā½enskĀj tedy zavolĀj chlĀjpkovi; ten pĀ™ijede,

vysvěle se a obrátí se na komára: "Tak děvej se, ty ůmou, ukazuju ti to naposled!"

Muŝa a ŝena se srazí v autech. Obí jejich auta jsou ůplnĕ na madru, ale ani jednomu z nich se nic nestalo. Kdyŝ se vysoukali z aut, povĕdí ŝena muŝi: "Tak vy jste muŝe, to je zajmavĕ. Jĕ jsem ŝena. Hmm, podĕvejte na naĕje auta! Nic z nich nezbylo, ale my jsme zranĕni nebyli. To musĕ bĕt znamenĕ od Boha. Mĕli jsme se setkat, stĕt se pĕteli a ŝat spolu aŝ do smrti." Muŝ pĕtikal: "To jo, to muselo bĕt urĕitĕ znamenĕ od Boha!" ŝena pokračovala: "A podĕvejte se na tohle, dalĕ zrak. Moje auto je totĕlnĕ na mraky, ale tahle lĕhev vĕna je naprosto v pĕtĕdku. Bĕh si urĕitĕ pĕtĕje, abychom toto vĕno vypili a oslavili tĕm naĕje ůtĕstĕ." Potom podala lĕhev muŝi. Ten souhlasĕ pĕtikĕvl, otevĕl lĕhev a polovinu vypil. Pak ji podal zpĕt ŝenĕ. Ta vzala lĕhev, zavĕla ji a vrĕtila muŝi do rukou. Ten se jĕ zeptal: "Vy nebudete?" Naĕe mu odpovĕla: "Ne. Jĕ si pĕkĕm na policii."

Pĕtĕjde syn domĕ a ptĕ se otce jestli by mu mohl vysvĕtlit rozdĕl mezi teoriĕ a praxĕ. Otec si zavolĕ dceru a ptĕ se jĕ: "Ā la by jsi s cizĕm chlapem za pĕt milionĕ?" Dcera se zamyslĕ a odpovĕ: "Pĕt milionĕ je hodnĕ, Āla bych..." Otec tedy zavolĕ na manĕelku a zeptĕ se jĕ: "A ty by jsi Āla s cizĕm chlapem za pĕt milionĕ?" Manĕelka odpovĕ okamĕitĕ: "Za pĕt milionĕ klidnĕ." Otec se otoĕ na syna a povĕdí: "Tak vidĕĕ, to je ten rozdĕl mezi teoriĕ a praxĕ. Teoreticky mĕme doma deset milionĕ, prakticky dvĕ ku*vy."

Odposlechnuto ve zverimexu. Blondĕna k prodavaĕi: "Mĕla bych zĕjĕm o krĕsnĕho velĕho ptĕjka." Prodavaĕ odpovĕ: "Hm, byl by." Ona: "A stĕl by?" Prodavaĕ: "Stĕl by." Ona: "Vy jste mi asi nerozumĕl, jĕ mi myslĕm jako kolik." Prodavaĕ: "Ano, jako kolĕk, sleĕno."

Āena se rozhodla pro plastickou operaci k narozeninĕm. Utratila pĕt 400 000 Kĕ, ale cĕtila se ůĕasnĕ a byla spokojenĕ s vĕsledkem. Cestou domu se stavila v obchodĕ s obleĕenĕm a dĕvala se kolem. Kdyŝ odchĕzela zeptala se prodavaĕe: "Promĕte, doufĕm ŝe se nebudete zlobit, ale mohu se vĕs zeptat, kolik si myslĕte ŝe mi je?" "Kolem 35." Odpovĕ: "Ve skuteĕnosti 47." Odpovĕ- ŝena a potĕĕnĕ odchĕzĕ.

Po tĕ

jde do McDonaldu a objednvĕ si jĕ-dlo a opakuje otĕzku. "Vypadĕte na 29", na jejĕ otĕzku odpovĕ prodavaĕ. "Ve skuteĕnosti je mi 47!" Odpovĕ- ŝena a je opravdu Āastnĕ.

Kdyŝ stojĕ na zastĕvce zeptĕ se stĕmĕka na tu samou otĕzku. Stĕmĕka odpovĕ: "Bohuĕel mĕj zrak je uŝ Āipatĕ, ale kdyŝ jsem byl mladĕ byl tu zpĕ sob jak poznat stĕmĕ- ŝeny. Staĕilo dĕt ruku pod sukni a ůmeknu pĕtesnĕ vĕĕ." vĕk."

Nikdo kolem nebyl a tak ŝena ůekla: "Ale co...", a dovolila stĕmĕkovi vklouznout rukou pod sukni.

Po chvĕli osahĕvnĕ- stĕmĕka odpovĕ: "No, je vĕm 47!"

Zaražená odpověď: "To je vážná!
Jak jste to dokázal?". Stať-k odpověď: "Byl jsem ve frontě u pokladny
McDonald hned za vámi."

Tak, a jáj du zase zalžt do pelechu,

Cpí Kudlanka